

Tid, de pleje at møde ved en anden Ret, de maatte blive stævnedes til eller have udtaget Stævning til.

Disse Hønstillinger har jeg tilsendt den højtærede Justitsminister, og jeg vil bede Ministeren om at konferere angaaende disse Ting med Rettens Justitiarius i det Haab, at det af dem, der maatte findes at være sunde og gode Tanker, maatte kunne tages op i Ordningen, eller at den Ordning, der planlægges, bliver planlagt paa en saadan Maade, at der er Mulighed for senere at indføre Forandringer og Forbedringer i den, for at man kan naa det, som vi alle ønske, en let og praktisk Retspleje. Hermed har jeg gjort Rede for min Stilling til denne Sag, og det kan jeg kort gøre ved atter at gentage, at jeg har den bedste Villie til at faa det bedst mulige ud af den.

Effersøe: Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) ytrede ved Sagens første Behandling nogle Betænkkeligheder ved dette Lovforslag, men synes efter det ærede Medlems Udtalelser i Dag at være bleven beroliget; i alt Fald fremgaar dette formentlig deraf, at der ikke er blevet stillet noget Ændringsforslag. Og da der ikke er stillet Ændringsforslag, er der ikke Anledning til, at jeg kommer nærmere ind paa Sagen. Jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale Overgang til 3die Behandling. Jeg skal kun tilføje, at det ærede Medlem, som nu talte, har i sin Virksomhed særlig Lejlighed til at blive bekendt med nogle af de Retter, hvorom der er Tale i Lovforslaget, og med, hvad der foregaar. Det har derfor selvfølgelig Interesse at høre det ærede Medlems Udtalelser om disse Forhold. Jeg føler mig forvisset om, at man ved den forventede Lovs Gennemførelse vil tage de Punkter, som det ærede Medlem har fremsat, under Overvejelse, og at man vil tage alt tilbørligt Hensyn til det ærede Medlems Bemærkninger.

Justitsministeren (Billow): Jeg er det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) taknemmelig, fordi han ikke har stillet noget Ændringsforslag til Lovforslaget, og ligeledes, fordi det ærede Medlem saa udførligt saavel skriftlig til mig som mundtlig her i Tinget har fremsat forskellige Bemærkninger, som han mente, der burde tages Hensyn til ved denne Omorganisation af Overrettens Virksomhed. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at jeg ved Forelæggelsen af dette Lovforslag udtrykkelig gjorde op-

mærksom paa, at det væsentlig var organisatoriske Bestemmelser for Overretten, og at man paa meget væsentlige Punkter overlader Ordningen til Rettens Formand, i øvrigt i fuld Overensstemmelse med de tilsvarende Bestemmelser i Retsplejeloven. Og der er ingen Tvivl om, at Justitiarius i Overretten, hvis Bestræbelser netop gaa ud paa at faa Ordningen anlagt paa den mest praktiske og naturlige Maade, er villig til at tage under alvorlig Overvejelse de Bemærkninger, som det ærede Medlem har fremsat her i Tinget, og den Skrivelse, som det ærede Medlem har tilstillet mig, vil jeg naturligvis lade gaa videre til Justitiarius. Jeg skal derfor ikke komme ind paa de Enkeltheder, som det ærede Medlem fremdrog,

Der er dog enkelte Punkter, hvor jeg ikke er enig med det ærede Medlem, og det skal jeg lige fremdrage. Der var f. Eks. dette med, at alle Stævninger skulde udtages til den faste Retsdag, til om Mandagen. Jeg tror, det er mere praktisk, at de kunne udtages til forskellige Ugedage, idet der ved opnaas Mulighed for, at Sagerne kunne komme hurtigere frem. Naar der kun holdes Ret een Gang om Ugen, er det umuligt, hvis Sagen virkelig har særlig Hast, at bringe den frem for Retten udover en Gang om Ugen. Nu vil den kunne bringes frem paa alle Ugens 5 Dage. Det ærede Medlem siger, at saa ville enkelte Sager alligevel kunne forsinkes. Men der gælder det naturligvis om, at de organisatoriske Bestemmelser, som Justitiarius træffer, aabne Mulighed for, at de Sager, der virkelig haste, uanset Hovedregelen om, hvorledes Sagerne fordeles, kunne komme frem paa den Retsdag, til hvilken der tidligst kan udtages Stævning, naar man skal følge det i Loven bestemte Minimumsvarsel. Ganske sikkert vil det blive Tilfældet med flere af de Sager, som det ærede Medlem omtalte, navnlig Arrestantsager. Der er det klart, at hvis Sagen virkelig var fremmet saaledes, at den kunde optages til Doms med det samme, altsaa Aktor og Defensor havde skrevet deres Indlæg, vil man altid kunne faa Sagen paastævnet til hurtig Foretagelse. I de Sager udkræves der kun Aftens Varsel, og i Almindelighed er Varslet givet i Forvejen. Den Slags Ting maa naturligvis paases i den Ordning, som Justitiarius træffer af den Maade, hvorpaa Sagerne skulle falde i Rette. Derfor tror jeg, det vil være en Fordel for Sagerens Fremme, at Stævningen kan udtages til de forskellige Ugedage, men det beror altsaa paa Justitiarius at træffe den fornuftigste Fordeling af de paagældende